

TANÚSÁG

A nagymarosi Szent Márton Plébánia lapja

*Vállaljuk személyre szabott
küldetésünket!*

TARTALOM

Pünkösöd	1	A Szentlélek lenyűgözött	8	Gyerekeknek	14
Isten Szentlélekként bennünk él!	2	Meghívott az Úr	9	A cserkészek és a Sárkányölő	16
Szentlélek, úgy kérünk, szállj le ránk!	3	Katekumenek	10	Mese a dömösi sárkányról	17
Ima-katekézis	4	Az Isten mellett való döntés	11	Krónika	18
Pálos kolostorok a Dunakanyar környékén	6	A szív imája – könyvajánló	12	Teremtésvédelem	19
		A pünkösödni jeles napján	13	Programjaink	20

PÜNKÖSD

„Az Úr megígérte már előre, hogy elküldi a Vigasztalót, aki bennünket előkészít Istennek. Amint ugyanis a száraz búzaliszt víz nélkül nem lehet egy tésztává és egy kenyérré, úgy mi sem lehetünk Krisztus Jézusban egyek a mennyből származó víz nélkül. S ahogy a száraz föld képtelen termést hozni, ha nem jut nedvességhez, úgy mi is, akik előzőleg száraz fák voltunk, soha nem teremhetnénk az élet gyümölcseit a magától jövő isteni eső nélkül.” –írja egy szent író az első századokban. Ezt a csodát azóta újra és újra átéljük. Az Egyház szolgálatán keresztül Isten Lelke kiárad. Isten Lelke leszállt az Úrra, a bölcsesség és az értelem lelke, a tanács és az erősség Lelke, a tudás és a jámborság Lelke és Isten félelmének Lelke, (Iz 11.) akit az Úr továbbadott Egyházának, amikor elküldte a Vigasztalót az egész földre.

A SZENTLÉLEK MEGÚJÍT ÉS ÖSSZETART

Pünkösd ünnepe egy nagy ígért beteljesedése, amit Jézus az utolsó vacsora termében is megígért tanítványainak: el fogja küldeni az Atyától a másik vigasztalót. Ugyanis az első Ő volt az emberiség életében, a második pedig a Szentlélek Úristen. Egy ilyen szent „csere” történt, Jézus Krisztus megdicsőült emberségével visszatért az Atyához, s elküldte kettejük közös lelkét, a szeretetnek a lelkét, akit először húsvétvasárnapján az apostoloknak, később pedig a benne hívőknek osztott ki. Így azután az egész egyházat eltelítette a Szentlélek, és ez azóta is tart, hiszen a Szentlélek a megkeresztelt emberben is már lakást vesz, de még inkább a bérmezőkben, aki számára a pünkösd személyessé válik.

A nagy ünnepek között ez az utolsó, de valójában nem különálló ünnep, hiszen húsvét beteljesítője. Amíg karácsony a szeretetünket igényli, húsvét a hitünket, a pünkösd a belső átalakulásunkat, belső megtérésünket, mert ekkor nyitja meg értelmünket és szívünket a Szentlélek Úristen.

Oda jön el, ahol várják és kérik Őt, ahol igent mondanak az Ő közeledésére. Ahogy Szűz Mária igent mondott, úgy kell nekünk is igent mondanunk, és ez az igent mondás egy egészen új világot teremt belénk, megtisztít bennünket az önzésünktől, képesek leszünk az áldozathozatalra.

Mit hozhat egyéni, közösségi, egyházi és nemzeti életünkbe a Szentlélek Úristen? Hozza a bűnbocsánat örömet. Megbánt bűneink bocsánatát nyernek!

A Szentlélek megtermi a maga gyümölcseit. Olvassuk el Szent Pál apostolnak a Galatákhoz írott levelét, melyben leírja, hogy a türelem, az öröm, az önmegtartóztatás, az önfé-

gyelem, s mindennek betetőzéseként a szeretet, a Szentléleknek a gyümölcse. Ez igazi ajándék, ami maradandó, és átível az üdvösségbe is.

A Szentlélek erőd ad ahhoz, hogy küldetésünkhöz, személyre szabott hivatásunkhoz hűségeselegyünk, mi több, azt örömmel végezzük, azaz: hivatásosan. Hiszen mindenben el tudunk fáradni, fásulni, közömbössé leszünk sok minden iránt, az élet számtalan csalódásai között, s ekkor a Szentlélek jön, megújít bennünket, hogy élethivatásunk, munkánk ne kínzó rabszolgasors legyen, hanem lássuk meg abban, még a legegyszerűbb munkának a végzésében is, az élet szépségét, örömet, értelmét, s ami szebbé tudja tenni a világot. Szent Péter apostol szavai vezessenek bennünket: „Aszerint, hogy ki-ki milyen lelki ajándékot kapott, legyetek egymásnak szolgálatára, hogy az Isten sokféle kegyelmének jó letéteményesei legyetek. Aki beszél, az Isten szavait közvetítse. Ha valaki szolgál, azzal az erővel szolgáljon, amelyet az Isten ad neki, hogy így minden az Isten dicsőségére váljék Jézus Krisztus által, akie a dicsőség és a hatalom örökkön-örökké. Amen.” (1.Pét.4.10)

AZ EMMAUSZI TANÍTVÁNYOKKAL HÚSVÉTTŐL PÜNKÖSDIG

Az emmauszi tanítványok nem ismerték fel Jézust, amikor hozzájuk csatlakozott. Előbb kifejti nekik az írásokat, lánggra lobban a szívük, és a kenyértöréskor majd felismerik. Ekkor és ez óta a feltámadt Jézus az Eukarisztiában adja leginkább magát. Végigjárja velünk a hétköznapi utját. Krisztus utánamegy tanítványainak. Nem áll eléjük fölségének ragyogásával, nem söpri el kételyeiket dicsőségének sugárzásával. Nem várja, hogy hozzá

menjenek. Utánuk megy, és csatlakozik hozzájuk. Megy velük Jeruzsálemből Emmauszba. A titkok városából a kisszerűség otthonába. A Golgota és a feltámadás városából a féltékenység és kiábrándultság rejtekébe. Az Úr elment velük a legvégső határukig. Velünk és értünk is eljön a mi Urunk: Jézus eljön velünk emmauszunkba, egyéni életünk, vérmérsékletünk, helyzetünk, feladataink, küzdelmeink, problémáink emmauszába, és ott önmagunk tudatának legmélyéről akar felvezetni titkai megélésére. Amint tiszteltben tartotta az emmausziak „oktalanságát” és „nehezen hívését”, és nem átalott végig bandukolni az egész úton, úgy van türelme a mi oktalanságainkat és nehézségűnket is végig kísérni, míg eljutunk az igazság boldog felfedezéséig és látásáig.

Csáki Tibor plébános

ELŐSZÓ

„Elérkeznek azok a napok – mondja az Úr: Bensejükbbe adom törvényemet, és a szívükbe írom. Én Istenük leszek, ők meg az én népem lesznek.”

(Jer 3, 33)

A pünkösd a Szentlélek kiadásának ünnepe és az egyház születésnapja. Mindannyian, akik a keresztség és a bérmező által az egyház tagjai lettünk, elhívást kaptunk Istentől arra, hogy az Ő tanítványai legyünk, tanúságot tegyünk életünkkel a Szeretet Istenéről.

Tibor atya tanításában olvashatjuk, hogy pünkösd a belső átalakulásunkat igényli, belső megtérésünket. A feltámadt Jézus belép az életünkbe, megjelenik a zárt ajtók mögötti belső szobánkban, bennünk, megnyitja értelmünket és szívünket, majd elküld a világba, hogy tanúságot tegyünk Róla. A Szeretet Lelke erőt ad küldetésünkhöz, személyre szabott hivatásunkhoz. Mindenki más-más kegyelmi ajándékot és küldetést kapott, személyre szabott életfeladatokkal.

A keresztyéni tanítványság tudatos elköteleződést igényel. Ahogy olvassuk az Ifi rovatban, „az Isten kegyelme mellett a saját munkám is szükséges. Jézus cselekvésre hív, hogy az elhatározásom tartalommal teljen meg.”

Az ima-katékizisben kapott tanítás összecseng ezzel a gondolattal. Arról szól, hogyan tud megvaló-

sulni ez a belső átalakulás, az életünk folyamatos kibontása, átformálódása. Hogy a valóság talaján állva, megvizsgálva kapcsolatainkat és életünket, rá tudjunk találni hitünk gyökereire. Megtanuljunk hinni a szeretetben, amely a Jézussal való közösség.

Ahogy Miklós atya írásában olvashatjuk, „Isten kiválasztott minket a hit által, hogy isteni életét befogadjuk, hogy Isten gyermekeiként, Krisztus képmásaként éljünk, és így legyünk jelen ebben a történelmi-társadalmi valóságban, ebben a világban. Bevon minket örök teremtő tervének megvalósításába. Mi vagyunk a keresztség által a „nekünk ajándékozott Szentlélekben” az „ő teste és teljessége annak, aki mindenben mindent teljessé tesz.” (Ef 1,23)

Zoller Andrea

„Azon a napon majd megtudjátok, hogy én az Atyámban vagyok, ti énbennem, én pedig tibenetek. Aki ismeri és teljesíti parancsaimat, az szeret engem. Aki szeret engem, azt Atyám is szeretni fogja. Én is szeretni fogom, és kinyilatkoztatom magam neki.” (Jn 14, 20)

„Ha megmaradtok énbennem, és beszédeim megmaradnak tibenetek, akkor bármit akartok, kérjétek, és megadatik nektek. Az lesz az én Atyám dicsősége, hogy sok gyümölcsöt teremtek, és akkor a tanítványaim lesztek. Ahogyan engem szeretett az Atya, úgy szeretlek én is titeket: maradjatok meg az én szeretetemben.” (Jn 15,7–9)

Isten Szentlélekként bennünk él!

Egy régi 1948-as filmben láttam egy jelenetet, ami nagyon emlékezetes maradt a számomra. A csatában elesett a zászlótartó honvéd. Amikor ezt meglátta egy bajtársa, odaugrott, és felkapta a zászlót. Vitte tovább. A többiek pedig követték. Pünkösöd az Egyház születésnapja. A megváltás isteni művének folytatása. Próbáljuk ebben a megvilágításban átgondolni, újra-értelmezni meghívásunkat, mindennapos keresztény jelenlétünket. Folytassátok! Vigyétek tovább az üdvösség jóhírének zászlaját!

Amikor Jézus Krisztus személyében Isten megmutatta magát, kinyilatkoztatta örök isteni tervét, meghívott minden embert, hogy legyünk munkatársai az „új teremtés” megvalósításában. Isten Országát, az „új eget és földet” velünk akarja „megteremteni”. Ahogy Krisztusban – általa, őbenne és őerte – teremtett mindent, a végső teremtetést is a Titokzatos Krisztus testében akarja valóra váltani! Ezt azonban már velünk és általunk. Mi vagyunk a keresztség által az „ő teste és teljessége annak, aki mindenben mindent teljessé tesz.” (Ef 1,23) Így értjük Pál apostol hitvallását: „Krisztus követségben járunk, s maga Isten buzdít általunk.” (2Kor 5,20)

Értenünk kell Jézus búcsúzását: „Higgyetek nekem, hogy én az Atyában vagyok és az Atya énbennem” ... aki hisz bennem, ugyanazokat a tetteket viszi majd végbe, amelyeket én teszek” (Jn 14,11–12). Így kell értenünk Jézus ígéretét és bátorítását: „Nem hagyalak árván benneteket.” (Jn 14,18) Félreérthetetlen Jézus szava: „Megtudjátok majd, hogy én Atyámban vagyok és ti pedig énbennem és én tibennetek”. (Jn 14,20) Ebben a búcsúbeszédében ígéri meg a Szentlélekben való jelenlétét: „A Vigasztaló, akit az Atya küld az én nevemben, megtanít majd titeket mindenre és eszettekben juttat mindent, amit mondtam nektek.” (Jn 14,26)

Isten kiválasztott minket a „nekünk ajándékozott Szentlélekben”, a hit által, hogy isteni életét befogadjuk, hogy Isten gyermekeiként, Krisztus képmásaiként éljünk, és így legyünk jelen ebben a történelmi-társadalmi valóságban, ebben a világban. Amikor János apostol erről

beszél, így fogalmaz: „Isten gyermekeinek hívnak minket és azok is vagyunk!” (1Jn 3,1) Szentlélekként bevon minket örök teremtő tervének megvalósításába. Nem véletlen, hogy a feltámadás után – az első találkozáskor – ezt mondja Jézus: „Vegyétek a Szentlelket!” Mintha ezt mondaná: Szentlélekként vagyok veletek, maradok bennetek. „Ne féljete!” Az első diakónusok meghívásával kapcsolatban így olvassuk az Apostolok Cselekedeteiben: „kiválasztották Istvánt, ezt a hittel és Szentlélekkel eltelt férfit”, akit Isten így tett képessé arra, hogy elsőként kövesse a Mestert az élet-áldozatban. Folytassátok! „Amint engem küldött az Atya, úgy küldlek én is titeket.” (Jn 20,21)

Isten bizalmát élvezük. „Tanúim lesztek.” vagy „Aki titeket hallgat, engem hallgat.” Velünk van az Úr! Isten bennünk él. Bízunk bennünk, számít ránk és állandóan velünk van. Az apostolok ezzel az örömmel, ezzel a hittel indultak el. Pál apostol ezzel a megilletődöttséggel vallja: „Semmi el nem szakíthat minket Isten szeretetétől, amely Krisztus Jézusban van.” (Róm 8,39) Igen, az Ő küldetésében járunk. Ez a pünkösdi program. Ez az Egyház létének értelme. Így kell értenünk a János evangélium 6. fejezetét, amikor Isten Jézus személyében az Örök Élet

Kenyerét ígéri meg nekünk: „Az én testem valóban étel és az én vérem valóban ital. Aki eszi az én testemet és issza az én véretem, bennem marad és én őbenne.” (Jn 6,55–56)

Minden szentmisén, amelyet az ő emlékére ünnepelünk, a vele való szentségi találkozásban Szentlélekként „táplálja” lelkünket, hogy újra és újra képessé tegyen minket az ő képviselőre, az ő megváltói küldetésének folytatására. Mária a kezdet, ő a minta. Velünk ugyanaz történik a keresztségben, amit külön megerősít a bérmálás. Lelkéből ad nekünk, hogy bennünk is „testet öltson” isteni szeretete. Jöjj Szentlélek Úristen! Jobb nektek, ha én elmegyek – többet kaptok.

A Lélek ajándékait mindenki azért kapta, hogy használjon vele.

Beer Miklós
nyugalmazott püspök atya

Szentlélek, úgy kérünk, szállj le ránk

Szentlélek, úgy kérünk, szállj le ránk,
Töltsd el a szívünk, életünk,
Hogy béke és áldás szálljon ránk,
Küldd el a Lelked, úgy kérünk, Istenünk.

Kegyelmeddel táplálsz, Istenünk,
Hozzad emeljük most mindnyájan a szívünk.
Reménységünk Belőled fakad,
Hogyha szívünk-lelkünk mindentől szabad.

Ajándékul Lelked küldted el,
Hogy ne önmagunknak, hanem Annak éljünk,
Aki értünk életét adta.
Mi is átadjuk most Neked életünk.

Szentlélek, úgy kérünk, szállj le ránk,
Töltsd el a szívünk, életünk,
Hogy béke és áldás szálljon ránk,
Küldd el a Lelked, úgy kérünk, Istenünk.

Ima-katekézis

SZEMÉLYES HITEM, MEGTÉRÉSEM

Április 28-án, vasárnap érkezett az Ima katekézis sorozatának negyedik alkalma Nagymaroson. Kovács Lajos atya gondolataival ismerkedhettek meg az egyházközség tagjai, mely a személyes megtérésről szólt. Ezek a gondolatok arra az útra vezetnek bennünket, amin az apostolok is elindultak. Először tanítvánnyá váltak, majd Jézus feltámadása után a Szentlélek vezetésével apostollá. Az apostol szó küldöttet jelent. Azt a küldetést kapták, hogy tanúságot tegyenek életükkel a Szeretet Istenéről. Minden megkeresztelt küldetése ez, mely tudatos elköteleződést igényel. Lajos atya gondolatait igyekeztünk itt egybegyűjteni, mellyel arra tanít, hogyan tudunk párbeszédbe lépni tanító Mesterünkkel, és mit is jelent a hozzá való kapcsolódás, és az Ő követése a mindennapokban.

Szerk.

JÓ HÍVŐNEK LENNI – KAPCSOLAT ISTENNEL

Tudatos kapcsolat

Legszébb gyermekkori emlékeim közé tartozik egy kép, amint nagymamám a kályha mellett ül, és hosszan imádkozik. Évekkel később, már jezsuita tanuló szerzetesként megkérdeztem tőle, hogy „Mi történik, amikor imádkozik?” Mire valami ilyesmit mondott, hogy

„Elcsendesesz, és egy kis idő múlva érzed, hogy az Isten jelen van, hallgat rád, és te hallgatsz rá, és egymás jelenlétében lélegeztek.”

Az istenkapcsolat egy tudatos döntés Valaki mellett. Isten soha nem erőlteti ránk magát. Sokkal inkább a figyelmünket akarja felhívni önmagára. Ha azt a mély belső vágyat érezzük, hogy elmélyítsük a kapcsolatunkat Istennel, akkor tudhatjuk, hogy nemcsak a hívogató Istentől jön ez az indíttatás, de azt is megtapasztalhatjuk, hogy valami hiányzott eddig az életünkéből. És ha a felszín mögé nézünk, rádöbbenhetünk, hogy a mélyen húzóódó vágyunk nem más, mint annak a megtapasztalása, hogy Isten jelen van bennünk.

A kapcsolatainkban és a találkozásokban kulcsfontosságú az IDŐ, amit akár valósan, akár gondolatban a másikkal töltünk. Enélkül lehetetlen közeli kapcsolatot kialakítani. Az a fontos, hogy időt szánunk egymásra. Hogyan tudunk odafigyelni a láthatatlan és titokzatos Istenre, amikor még az is nehezünkre esik, hogy a körülöttünk élő emberekre, akiket szeretünk, odafigyeljünk? Az én-központúság nem segíti a kapcsolat elmélyítését, ezért

biztatni kell önmagunkat és a másikat, hogy fedjük fel önmagunkat, adjunk időt egymásnak. Adjunk időt Istennek is. A tapasztalat ugyanis azt mutatja, hogy a legönzetlenebb szándékunk ellenére az imaidőnk nagy részében önmagunk körül forgunk, magunkkal foglalkozunk és nem Istennel. A múltba való visszarévedés és a jövő folyton elszakít a jelentől, aminek következtében sem önmagunk, sem a másik, sem Isten számára nem vagyunk jelen. Ezt tanulni és gyakorolni kell. Ha megvan bennünk a mély belső vágy az együttlétre, akkor kezdetnek elég kialakítani az odafigyelő-befogadó magatartást. A lényeg, hogy megosztom Istennel ilyenkor az érzéseimet és gondolataimat, ahogy egy baráttal is szívesen tenném, aki fontos nekem, és akit nagyon szeretek. Istent észrevenni az életünkben nem igényel mást, mint alkalmazni a világra vonatkozó érzékszervi ismereteinket: a nézést, a hallgatást, a szaglás, az ízeletést, az érintést.

A valóság talaján

Nagy hatással volt rám Jálcs Ferenc atya tíznapos lelki-gyakorlata, amikor a hármass kapcsolatról beszélt. Máté evangéliuma 25. fejezetét értelmezte, amelyben Jézus arról beszél, hogy párhuzam van az Isten és az emberkapcsolat között. Jézus maga mondja, hogy „*aki beteget látogat, Jézust látogatja, aki az éhezőknek enni ad, az Úrnak adja azt, aki a hontalant befogadja, Istent magát fogadja be, aki elmegy a raboskodókhoz, Jézus Krisztussal találkozik.*” Jézus azonosítja az emberekkel való kapcsolatunkat a vele való kapcsolattal. Mindezzel azt mondja, amit az emberi kapcsolatokban megélünk, ugyanazt éljük meg Istennel is. Ha látni akarjuk, milyen fokon állunk a Jézus Krisztussal való kapcsolatunkban, csak le kell azt olvasnunk emberi kapcsolatainkon. Könnyen becsapjuk önmagunkat, ha a helyes istenkapcsolat kialakításánál azt valami elvont, csak a szándékban létrejövő gondolati aktusnak gondoljuk, és nem vesszük számításba, hogy egész lényünk, érzelmi megnyilvánulásunk és tudatalattink is szerepet játszik benne. Éppen ezért az Istennel való kapcsolatunk sem mentes az illúzióktól, állítja Jálcs atya. Ha meg akarjuk állapítani, hogy is állunk Istennel, akkor annak a legbiztosabb módja, ha számot vetünk összes emberi kapcsolatunkkal. Ami ezekben a kapcsolatainkban jelen van, az van meg az Istennel való kapcsolatunkban is. „Ameddig egyetlen embert is lenézek, Istent is lenézem. Ameddig egyetlen emberre is dühös vagyok, Istenre is haragszom. Ameddig akár egyetlen embert is kiközösítek vagy irigylek, Istent sem veszem észre vagy irigylem. Ameddig akár egyetlen embertől is félek, Istennel

szemben is félelem tölt el. Ha féltékeny vagyok, Istennel szemben is az vagyok. Az ember- és istenkapcsolatnak ez a tökéletes azonossága a biztosíték arra, hogy hitünk teljes mértékben az életben gyökerezzen. „*Nincs szükséged arra, hogy a hitedet átültesd a hétköznapiakba. Egyszerűen*

nézd meg a hétköznapijaidat, és meglátod, mekkora a hited. Csak így lehetünk biztosak abban, hogy hitünk élet-közeli.”

Ha még jobban odafigyelünk, egy további párhuzamról is beszélünk kell. Embertársainkkal való kapcsolatunk, mely lényegében tükrözi Istennel való kapcsolatunkat is, a saját magunkhoz való viszonyunkkal is egyenértékű. Aki saját magát nem szereti, nem képes szeretni Istent sem, aki számára az életet ajándékozta. Ha önmagunkat nem tudjuk szeretni, honnan vegyük a szeretetet embertársaink számára? Ezek a kapcsolatok elválaszthatatlanul összefonódnak egymással. Ha ezek közül bármelyikben hiányosságot érzünk, az előbb-utóbb a másik kettőben is megjelenik, de ha bármelyikben tudunk javítani, akkor szinte magától fog javulni a másik kettő is minőségileg.

Krisztuskövetés a mindennapokban

Tanítványnak lenni, Jézus Krisztus követőjévé válni azt jelenti, hogy az ő értékrendje megjelenik a mindennapi életünkben. Ahogyan a tanítványok, – a názáreti Jézus iránti lelkesedő, kicsit önérdékű „rajongókból” – a szenvedés-történet kijózanító hatása és a feltámadással való örömteli találkozás következtében – tanítványokká válnak. Olyan mély belső átalakulást tapasztalnak meg, amely már mentes az illúzióktól, és egzisztenciális elköteleződést kíván, egészen a vértanúságig. Az igazi növekedés azt jelenti, hogy a vele való személyes kapcsolatunkat ápoljuk, mélyítjük, növekszik köztünk az intimitás. A csoportélménytől és tudástól a személyes meggyőződésig

és elköteleződésig kell eljutnunk. Elköteleződni csak a szívével tud az ember. Jézus a tanítványok szívére akarta megnyerni. Nem szervezettefejlesztőket, jó menedzsereket hívott meg, még csak nem is okos teológusokat, hanem azokat, akik hisznek az Ő értékrendjében, abban, hogy jót tenni jó, jónak lenni jó, még akkor is, ha közvetlenül nem látszik az eredmény. Hisszük, hogy csak a szépség, a jóság, csak a szeretet képes radikálisan átalakítani az embereket és az emberi közösségeket. Jézus azt akarta, hogy legyenek magukéva egy életcél, egy életideál, ami nem múlandó és esetleges (mint a pénz, a hatalom vagy a hírnév), hanem olyat, amelyért képesek az életüket is adni. A kulcsmondat számomra ez: „*Csak azért érdemes élni, amiért képesek vagyunk meghalni is*” – ahogy Nemeshegyi Péter atya is fogalmazott. Jézus nem erkölcsileg akar tökéletes társakat, mert az az embernek

lehetetlen, hanem olyanokat, akik megtapasztalva és átélve Isten irgalmát és feltétel nélküli szeretetét az életükben, ők maguk akarnak ennek a személyes tapasztalatnak a hirdetői és gyakorlói lenni. „Szeretett bűnösök” vagyunk, akik „sebzett gyógyítók” lehetünk embertársaink életében. Isten feltétel nélkül szereti az embert, és az esendőségünkkel együtt hívott meg bennünket a szőlőjébe, hogy az Ő munkatársai legyünk.

Fordítsátok tehát minden gondotokat arra, hogy hitetekkel szolgáljátok az erényt, az erénnyel a tudományt, a tudománnyal a mértékletességet, a mértékletességgel a békétűrést, a békétűréssel az istenfélelmet, az istenfélelemmel a testvérek iránti jóindulatot, a testvérek iránti jóindulattal pedig a szeretetet. Mert ha ezek megvannak, és bőven vannak meg bennetek, nem lesztek tétlenek, sem meddőek a mi Urunk Jézus Krisztus megismerésében.

2Pét 1,5–8

„Istennel együtt lenni azt jelenti, hogy igazán magunkra tekintünk, arra az életre, amit Isten örömmel fogad, és amivel együtt akar élni. Az imádságban tapasztaljuk meg, hogy tényleg Istenben vagyunk... az imádság legfőként a hit misztériuma. El kell hinnünk, hogy Istenben vagyunk, hogy Jézus Krisztus a mi rejtekmünk”
(Görbe József: Az imádság, - Az ima-katekézis sorozatából)

Pálos kolostorok a Dunakanyar környékén 4

A KÉKES-HEGYEN, SZENT LÁSZLÓ OLTALMA ALATT...

Kevés festőibb, nyugalmasabb zuga van Hazánknak, mint Pilisszentlászló. A főút is éppen csak a falu szélét érinti, így a Pilisen átrohanó autók zaja sem veri fel a csendet. A település északi szegletében, enyhe lejtésű dombra épült a barokk plébániatemplom, körülötte temető terül el. Ma már széles körben ismert, hogy a templom földje nem mászt rejt, mint a középkori kékesi pálos kolostor máig feltáratlan romjait.

Bármennyire is békés, eldugott fertálya is volt ez a világnak, úgy alakult, hogy a történelem nagy országútja mégis erre talált keresztül vonulni, hiszen a renház falai között nemcsak ima és engesztelés zajlott, hanem nagypolitikai egyezkedés is. De kezdjük az elejétől!

A Szent Lászlónak szentelt monostor alapításának éve bizonytalan. A pálos inventárium szerint III. András (1265–1301) vadászkastélya adományként a pálosok birtokába került, és ezt alakították kolostorrá. Gyöngyösi Gergely rendtörténeti műve a donációt IV. Béla nevéhez köti. Már a középkorban falu alakult ki a kolostor keleti szomszédságában. Kékes néven ismert község első és egyetlen említése 1301-ből való, és egy birtokvita kapcsán

kapunk róla híradást. A kolostor első említése a veszprémi püspök 1291-es oklevelében fordul elő az elismert pálos létesítmények között, 1294-től az esztergomi érsekség fennhatósága alá került.

De hogyan vált történelmi, politikai szintérré a Pilisnek ez a rejtett zuga? A nápolyi Anjou-család árpádi rokonságuk és III. András vitatott leszármazása okán már 1290-ben bejelentette igényét a magyar trónra. Martell Károly halála után fia, Caroberto (ahogy mi ismerjük: Károly Róbert) 1298-tól készült a korona megszerzésére, és még a regnáló király életében elindult Magyarországra. III. András halálát (1301) követő feudális anarchiából végül ő került ki győztesen, de csak hosszú küzdelem árán tudta megszilárdítani a hatalmát. Ennek egyik állomása volt, hogy Gentile da Montefiore, pápai legátus 1308-ban tárgyalásokat folytatott Károly legnagyobb ellenlábásával, Csák Mátéval Visegrád várának átadásáról, Károly Róbert királyként való elismeréséről. A találkozóra eredetileg Budán került volna sor, de Csák Máté ott nem érezte volna magát biztonságban, végül a kékesi Szent László kolostorban zajlott le az egyezkedés. Később – talán az esemény emlékére – Károly király jelentős adományokat tett a kolostornak, átépíttette és kibővítette a templomot, melynek felszentelésére már Nagy Lajos uralkodása alatt került sor, 1350 körül.

Megjegyzendő, hogy Gentilis bíboros többéves magyarországi tevékenysége nemcsak Károly Róbert hatalomra segítésében merült ki, hanem a kialakulófélben levő pálos rend ügyének egyengetésében is. Ebből az időszakból három, általa kiállított, pálos vonatkozású oklevél maradt fenn. Az 1308-ban kiadott okmány engedélyezi a remeték számára az ágostonos regula követését, az 1309-es megengedi, hogy tartományi káptalanyüléseiken jogérvényes határozatokat hozzanak, az 1311-ben kibocsátott irat egyházfegyelmi döntésekben ad felhatalmazást a rendfőnököknek.

Érdekes adalék, hogy ebben az időben még nyoma sincs a rend névadó szentjének, Remete Szent Pálnak, akiről a „pálos” elnevezés származik, egyszerűen keresztúri barátoknak hívják őket. Károly Róbert uralkodása alatt, az 1320-as évek folyamán alakul ki a végleges nevük (hogy ki választja védőszentül Remete Szent Pált, az még mindig rejtély), és XXII. János pápa akaratából nyerik el az egyházjogilag teljes értékű szerzetesrendi státuszt. Látható tehát az a nem mindennapi fejlődéstörténet, amelynek kezdőpontjában Boldog Özséb fellépése áll, aki elkezdte a pilisi kóbor remeték összegyűjtését, de csak het-

ven év elteltével kerül pont a folyamat végére. És mégis, a kezdeti jogi és vagyoni bizonytalanság ellenére, talán állhatatos hitüket és elkötelezettségüket látva, folyamatos királyi pártfogást élveztek, és a feudális anarchia közepette, az európai és hazai politikai egyezkedés egyik kulcsmozzanata lesz az ő sorsuk megnyugtató rendezése. És az Anjou-korral elindulhat az a töretlen hitbeli és anyagi fejlődésük, amelynek csak a török uralom tud véget vetni.

Visszatérve a kékesi monostor falai közé, több forrás is bizonyítja, mennyire kiváltságos helyzetük volt. Szentendrén szőlők, Kékespatakán malmok, Budán lakóház birtokjogával rendelkeztek. Mátyás király Visegrád és Buda közötti való utazásai alkalmával többször náluk pihent meg. A korszak nagy egyházi szónoka és scriptora, Váradai Futó Mihály fráter itt szerkesztette és másolta le Aranyaszájú Szent János beszédeit, és azt a kékesi pálosoknak adományozta.

A kolostor 1526-ban elpusztulhatott, mert később már a török források sem említik. A török kiűzése után a falu kegyurai régi jogfolytonosság révén a pesti pálosok lettek, akik az elnéptelenedett településre szlovák telepeseket hoztak, és megkezdődött az újjáépítés. A község új neve a középkori kolostor patrocíniumát megőrizve Szentlászló lett. A templomromot az omladéktól megtisztították, és a megmaradt alapfalak felhasználásával, 1770–1772 között újat építettek. A templomkapu szemöldökkövén a mai napig is látható a pálosok szép kivitelű címere.

A XX. században többször is előkerültek maradványok a középkori épületből. A község templomkörnyéki temetőjében folyt sírásáskor sorra bukkantak elő falrészletek. A templom belsejében néhány helyen megfigyelhetők az eredeti falak kváderkövei. Egy 1975-ös restauráláskor a szentély padlózata alatt faltöredék került felszínre. A plébánia udvarán több középkori fragmentum is látható: faragott nyilásbélet, szenteltvíztartó. Sajnos a helyszín átfogó régészeti kutatása még nem történt meg.

Ami a templom tájolását illeti, bár az általános leírások szerint valóban „keletelt”, de ennél többről van szó. Már az ókeresztény források fontosnak tartották a kelet felé való imádkozás gyakorlatát (Szent Atanáz, Sevillai Izidor), melynek szellemében az építendő templom tengelye is a felkelő Nap, (mint Krisztus a világ világossága) felé kell, hogy álljon. Mivel az égitest nem állandó helyen bukkan fel a horizonton, egyetlen nap hajnalát választották ki, és az akkor felkelő Nap irányába tűzték ki az épület alapjait. Az érett középkorra kiforrott szokás szerint leggyakrabban (legalábbis nálunk) a templom védőszentje ünnepének felkeltepontja volt a keletelési irány. Ez a kékesi kolostorra is igaz, mivel Szent László király június 27-i ünnepén tűzték ki az alapokat a felkelő Nap felé.

Miközben a reggeli misén a fény elárasztotta a szentélyt, a leboruló remetéknek talán eszébe jutottak Aquinói Szent Tamás gondolatai:

„Kelet felé fordulva imádkozunk (...) Krisztus miatt, aki a Világ Világosságának és napkeletnek nevezetik és aki felment a mennyekbe kelet felé. És keletről is leszen eljövendő Máté szerint: »Mint a villám keleten támad és nyugatig elátszik, úgy lesz az Emberfiának eljövetele is.«”

Scheffer Miklós

IRODALOM

GUZSIK TAMÁS: *A középkori keresztény templomok keleteléséről*, in Meteor Csillagászati Évkönyv 1997. Magyar Csillagászati Egyesület, Budapest 1996.

LOVAG ZSUZSA, ET AL.: *Pest megye régészeti topográfiája – A budai és szentendrei járás*, Akadémiai Kiadó Budapest 1986.

HERVAY F. LEVENTE O. CIST.: *A Pálos rend eredete*, in Decus Solitudinis – Pálos évszázadok, Szent István Társulat, Budapest 2007.

Pilisszentlászlói Szent László Plébánia története
<https://www.esztergomi-ersekseg.hu/plebaniak/szent-laszlo-plebania-pilisszentlaszlo>

A Pálos Rend építészeti emlékei – Szent László király templom, Pilisszentlászló
<http://www.palosepiteszet.hu/budapest-es-kornyekenek-palos-kolostorai/pilisszentlaszlo/>

A Szentlélek lenyűgözött

A Szentlélek a Vezetőm, Segítőm, Vigaszom, Lelkesítőm, Tanácsadó és még sorolhatnám, ahogy meg is tapasztaltam már az életben többször is. Szeretem a Szentleket, mert amit eddig megismertem Belőle, az lenyűgöző! Ő az a különleges isteni személy, akit Jézus megígért az apostoloknak és nekünk is a búcsúbeszédében! Éppen ez a szentírási rész keltette fel a figyelmemet, ragadott meg tizenéves koromban... „Jobb nektek, ha elmegyek, mert ha nem megyek el, akkor nem jön el hozzátok a Vigasztaló. Ha azonban elmegyek, akkor elküldöm”. (Jn16,7) ...

„a Szentlélek, akit majd a nevemben küld az Atya, megantenneteket mindenre.” (Jn14,26) Mindenre? Tényleg képes erre? - kérdeztem magamban akkoriban... Hát az nem is lenne olyan rossz, gondoltam, ha mindent lehetne tudni! Fiatalon ez a mondat kíváncsivá tett, és elkezdtem forgatni a szívemben, keresni, hogyan tapasztalhatom meg Őt, hogyan szólítsam meg? Elkezdtem imádkozni Hozzá. Persze hálás vagyok a környezetemért, nagy segítségemre voltak ebben szüleim, nagyszüleim élő hite, szolgálataik, a Regnum Marianum közösség, a Nagymarosi Ifjúsági Találkozók, a lelkigyakorlatok.

Tizenégy – tizenöt évesen már azt éreztem, hogy különleges utat szán nekem az Isten. Szeretné, ha Vele

együtt, tudatosabban építeném Isten országát! Ezen a ponton lett különösen fontos számomra az ifjúsággal való foglalkozás. Isten hívott meg erre a szolgálatra Lelkén keresztül először az európai cserkészetbe, majd a Váci Egyházmegye Ifjúsági missziójába, az Észak-Duna mentébe vezetőként, vagy éppen az ifjúsági hittanokra. Hálás vagyok, hogy a gitáros énekek szövegén keresztül lettek szavaim az imához, amit addig nem tudtam kimondani, az énekek segítségével sikerült. A sokféle szolgálat során számtalanszor mondtam ezt az imát, hogy: „Jézus, kérlek,

Te gondoskodj! Szentlélek, jöjj és vezess!” És megkaptam a gondoskodást, megoldást, a mennyei segítséget!

Meg kell említenem a különböző lelki gyakorlatokat, amelyek mind abban segítettek, hogy tanuljak és tapasztaljak még többet a Szentháromságos egy Istentől. Nekem mások tanítása, tanúságtétele nagyon sokat segített ezen az úton. Fontos állomása volt az életnek, amikor 1 évet töltöttem Franciaországban a Chemin Neuf közösség missziós iskolájában. Itt a közösség karizmái (Szent Ignác-i lelkiség és szentlelkes élet) kapcsán még közelebb kerülhettem a Szentlélekhez.

Van egy nagyon különleges „működés-módunk” a Szentlélekkel, ha szabad ezt mondanom... Ő hozza elém a lehetőségeket (embereket, eseményeket), amelyekre vagy igent mondhatok vagy nemet. Szabadon hagy mindig! De ha az igen mellett döntök, akkor csodálatos kalandokba vezet. Olyan különleges utakon vezet, amelyekre magamtól nem is gondoltam volna. (Így jutottam el tavaly Elefántcsontpartra) Vagy egy másik példa: szívemre helyezte a dicsőítés mellett a közbenjáró imát is. Hat-

almas élmény együttműködni a másokért való imában Vele. A közbenjáró ima az egyik legjobb lehetőség arra, hogy Isten belépjen általunk valakinek, valakiknek az életébe! Csodálatos megújulásoknak, lelki gyógyulásoknak lehettem tanúja ezáltal, s így ez engem is tovább erősít mindig a hitben.

Összegezve mindezt, nekem az a tapasztalatom, ha hívjuk a Szentleket, akkor Ő jön, válaszol, erővel tölt el, szavakat ad, tanúságtételre bátorít! Aki még nem próbálta, biztatom, hogy adjon Neki egy esélyt, és csodákat fog megélni!

Hadi Rita

MEGHÍVOTT AZ ÚR

„Ha világosságot gyűjtánának, nem rejtik a véka alá, hanem a tartóra teszik, hogy mindenkinek világítson a házban. Ugyanígy a ti világosságotok is világítson az embereknek, hogy jótetteiteket látva dicsőítsék mennyei Atyátokat!” (Mt.5.15) Ezzel az Igével köszöntöm Gável Péter akolitus testvérünket, aki megkezdte a felkészülést a diakónusi szolgálatra. Imával kísérik Őt a felkészülésében.

Tibor atya

„Maradjatok a városban, míg fel nem öltitek a magasságból való erőt.” (Lk 24, 49) Hallhattuk a feltámadott Jézus tanítványaihoz intézett utolsó szavait húsvét harmadik vasárnapján. Jézus tehát felkészülten küldi tanítványait a világba, hogy tegyenek tanúságot Róla.

Már jó ideje a „városban” vagyok, és most már lassan egy éve készülök, hogy az Úr megadja azt az erőt, ami a későbbi diakónusi szolgálatomhoz szükséges. De hosszú út vezetett ehhez a döntésemhez.

Az Úristen a hivatásom magjait már kamaszkoromban elültette, amikor a budapesti Máltai Hajléktalan Vonaton önkéntesként dolgoztam. Később egy évet Kárpátján Majnek Antal atya mellett töltöttem a Ferences Misszióban. Keresztapám, Futó Károly atya tanácsára a pedagógiai tanulmányok mellett teológiai ismereteket is szereztem - ami a mostani diakónusi szolgálatom egyik alapkövetelménye. Szép példát is láttam az állandó nős diakónusi szolgálatra, ugyanis Gorove Lacitól és Krisztától kaptunk jegyesoktatást. Így házasságkötésünkön már megfogalmazódott bennem a vágy a diakónusi szolgálatra, de ez még nem volt kiforrott elhívás. A szabályzat szerint csak 35. életévét betöltött férfi lehet diakónus, ezért fiatal apaként más irányt vett az életem.

Évekkel később, a Szentlélek mélyen megérintett, és megváltoztatta az addigi kényelmes keresztény életemet. Szentlélek-szemináriumot végezve erős hívást éreztem arra, hogy átadjam a saját és családi életünk feletti kontrollt az Istennek, és ahogy azt már fiatal koromban is tettem, a szociális érzékenységemet használva munkálkodjam. Ekkor hagytam ott az anyagi biztonságot nyújtó üzleti életet, és vállaltam egyházi munkát a cigánypasztorációban. A szegényekkel és elesettekkel való foglalkozás erősítette bennem a vágyat, hogy rálépjek az útra, és jelentkezsek diakónusnak. Ám hasonlóan az apostolokhoz, magam is késedelmes szívű voltam, és elhalasztottam a jelentkezést különféle indokokkal. A Mennyei Atya azonban türelmes, és nem engedte ki-aludni a tüzet a szívemben.

2019-ben Nagymaroson kaptam megbízást arra, hogy vezessem az egykori római diakónus nevét viselő Szent

Lőrinc Szociális Szolgálatot. A napi feladatok és a közvetlen kapcsolat nehéz sorsú, fogyatékkal élő, valamint idős emberekkel ráébresztett arra, hogy többet szeretnék tenni, mint szociális szolgáltatásokat szervezni, valamint, hogy híján vagyok annak az ERŐNEK, amelyet Jézus megígért. Ismét megszólalt bennem egy hívó hang. Ekkor kerestem fel többek között Tibor atyát, és kértem tanácsot, hogy biztosan tudjam Istentől jövő hívásom van-e. Tőle egy számomra nagyon meghatározó képet kaptam válaszul: „a kiskutya, ha szimatot fog, elindul utána.” Ekkor döntöttünk úgy feleségemmel, Dettivel, hogy jelentkezem a 2023 őszi induló diakónus képzésre, és a többi a Jőistenne bízunk.

A felvételi eljárásra komolyan készültünk. A diakónustushoz ugyanis szükséges a feleség beleegyező nyilatkozata is. A férj pedig az Istennek való elkötelezettséget jelezvén megígéri, hogy felesége esetleges halála után nem fog újravezényesedni. Ezeket mind közösen átmádkozva és átbeszélve írtuk meg a megfelelő jelentkezési dokumentumokat, és kértük Tibor atya plébánosi ajánlását. Marton Zsolt püspök atya és két, papokból álló bizottság előtt felvételiztünk. Ezt követően tíz váci egyházmegyes és tizenhárom más egyházmegyeiből érkező társammal kezdtük meg a formálódást.

A képzés egyik nagy ajándéka a mély testvéri közösség a többi diakónus növendékkel. Mivel előfeltétel volt a teológiai végzettség, alapvetően a hivatásunkban erősödünk havi egy hétvége során. Ezek az alkalmak a diakónus lét praktikus ismereteinek elsajátítása mellett - pl. prédikálás, misszió, liturgia - lehetőséget adnak egyúttal arra is, hogy még szorosabb kapcsolatot alakítsunk ki Jézussal.

Hiszem azt, hogy a Mennyei Atya mindenkivel személyesen törődik. Mindenki számára a saját képességének és élethelyzetének megfelelő hívást adja, és tőlünk várja a választ. Ezért a lelki adományok és a szolgálatok sokfélék Egyházunkban, de a Lélek, aki mindezeket keresztül munkálkodik, ugyanaz. Az áldozópapok Krisztus áldozatát, míg a diakónusok az Ő szolgáló szeretetét jelenítik meg a közösség életében. E két szolgálattípus Jézusban egy, de a közösségben mégis egymást kiegészítő valóságok. A diakónus Krisztust szolgálja a másikban, miközben a tevékeny szeretet cselekedeteit gyakorolja, és egyúttal egyfajta közvetítő szerepet is vállal a papság és a hívek között. Úgy érzem, erre a szolgálatra hív engem is Jézus, és tudom, hogy ha egy év múlva felszentel Marton Zsolt püspök atya állandó diakónussá, felölthetem magamra az ehhez szükséges „magasságból való erőt”. Ehhez szeretném kérni a Testvérek imádságát!

Gável Péter

Katekumenek

A Szentlélek az egyház életető lelke. Az első pünkösd óta vezet, új életet ad. Erről az új életről tesznek tanúságot a katekumenjeink is, akik a pünkösd utáni vasárnapon részesülnek a keresztség és az eukarisztia szentségében.

Az Ósegyházban, aki be akart kapcsolódni az egyház életébe, előbb a keresztyén közösség életébe kellett belekapcsolódnia. A több éves komoly felkészülés után keresztkelthettek meg, vehették magukhoz az Eukarisztiát. Azért, hogy ne lankadjanak a „keskeny” úton, a közösség kezeseket választott számukra. Kezeseket, akik segítettek nekik a keresztyén életben való előrehaladásban. A II. Vatikáni Zsinat után az egyház szükségét érezte, hogy újra bevezesse a katekumenátust. 1972-ben jelent meg erről egy dokumentum, amely ezt meghirdeti. Magyarországon a kilencvenes évek végén vezették be, ekkor fordították magyar nyelvre ezt a dokumentumot. Azóta egyre inkább terjed. Egyre több az olyan testvérünk, aki gyermekkorában nem részesült a keresztségben. Van olyanok is, akiket ugyan megkereszteltek, de nem lett folytatása. Most felnőttként járják végig a keresztyén szentségekbe való bevezetés útját. Nagymaroson is többen készülnek a keresztség, a szentáldozás, a bérmálás szentségére. Imával kísérjük őket.

Gyombolai Pál

GYERMEKEM, ÉN SZOMJAZOM

|: Gyermekem, én szomjazom,
vágyom a szíved után. :|

*Maradj mindig énbennem, békére lelsz!
Maradj mindig énbennem, nálam vigaszt nyersz!*

*Maradj mindig énbennem, nézd, várok rád!
Maradj mindig énbennem, Lelkem formál át!*

*Maradj mindig énbennem, figyeld igémet!
Maradj mindig énbennem, szeresd testvéred!*

*Maradj mindig énbennem, nézd Szívemet!
Maradj mindig énbennem, lásd hűségem!*

*Maradj mindig énbennem, gyógyít a csend!
Maradj mindig énbennem, minden percünk szent!*

*Ne aggódj és ne félj már, bízz énbennem!
Felüdítem lelkedet, add át életed!*

|: Gyermekem, én szomjazom,
vágyom a szíved után. :|

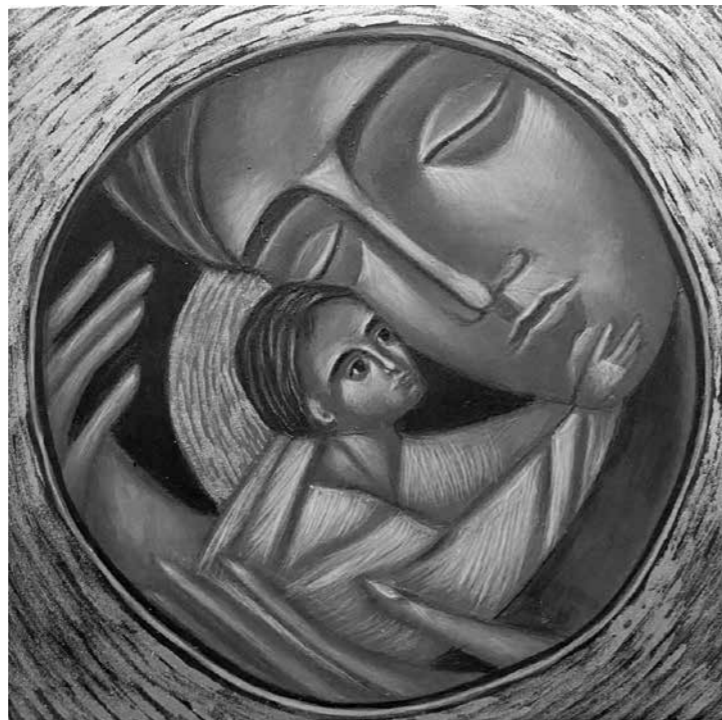
Keresztségre készülők

Sebők Dávid, 31 éves kőműves. Az Igéje: „Az okos ember sziklára építette a házát.” (Mt 7,24)

Simonyi Csobay Júlia, 31 éves közgazdász. Az Igéje: „Úgy világítson a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák jótetteiteket és dicsőítsék Mennyei Atyátokat.” (Mt 5, 16)

Fülöp Gáspár, 29 éves tűzoltó. Az Igéje: „Elég neked az én kegyelmem, mert az én erőm erőtlenség által ér célhoz.” (2Kor 12,9)

Csáki Tibor plébános

AZ ISTEN MELLETT VALÓ DÖNTÉS

Többen bérmálkoztatok már, sokan talán pont most készültök a szentség felvételére. Döntöttünk, döntünk az Isten mellett. Az Isten mellett való elköteleződés egy hosszú út eredménye, és mintha elengedhetetlen lenne hozzá, hogy szeressük a Mindenhatót. „De hát hogyan szeressem az Istent?” – merült fel bennem számos alkalommal a kérdés, hogy mi vezet oda, hogy dönteni tudjak mellette.

Ahogy járom ezt az utat, egyre jobban tapasztalom, hogy az Isten kegyelme mellett a saját munkám is szükséges ehhez. A rendszeres imában kialakítani az istenkapcsolatot; megtalálni a valódi, szerető istenképet; bensőséges kapcsolatokat létesíteni más emberekkel, ahol az Isten szeretetét másokon keresztül is megtapasztalhatom, és megtanulni bizalommal lenni az intimitást adó pillanatokban; a saját önismeretemet fejleszteni; teret adni olyan tapasztalásoknak, amelyben találkozhatok az Istennel; megtalálni és előtérben tartani a vágyat, amely elindított ezen az úton. Mindezek mellett pedig segítségül hívhatjuk a Szentírást, amely egyértelmű útmutatót ad ebben.

Húsvét környékén sokat találkozhattunk János evangéliumának soraival, amelyben ezeket mondja Jézus: „Aki ismeri és teljesíti parancsaimat, az szeret engem. [...] Aki szeret engem, az megtartja tanításomat. [...] Ha megteszitek, amit parancsolok nektek, a barátaim vagytok.” (Jn 14,21–15,14) Tehát Jézus tanítása, a Szentírás tanúsága remek támaszkodó és egyértelmű útmutató lehet abban, hogy miként szerethetjük az Istent és a körülöttünk élő embereket.

Meghozom a döntést: Istennel szeretnék lenni az életben. És mi lesz ezután? Minden marad a régi? Nem, Jézus cselekvésre hív, hogy az elhatározásom tartalommal teljen meg. „Ha eljön a Vigasztaló, akit az Atyától küldök, az Igazság Lelke, aki az Atyától származik, ő majd tanúságot tesz rólam. Tegyetek ti is tanúságot rólam, hiszen kezdettől fogva velem voltatok!” (Jn 15,27) Követkeményei vannak a választásomnak minden területen.

Először is irányba állíthatom az életem, rátekinthetek az életmódomra. A mindennapi tevékenységeim összhangban vannak a meghozott döntéssel? Amit nézek, amit hallgatok, amit sugározok magamról, amivel sok időt töltök, az az üdvösségemet szolgálja? Folyamatosan alakul az életünk, és ennek irányát nagyban a mindennapi kisebb impulzusok határozzák meg, épp ezért nem mindig, hogy milyen behatásokat engedek meg magamnak. Felelősséggel, konfliktussal és lemondással jár az, ha elkötelezem magam, de talán pont ebben van az, ami végső soron a javunkat fogja szolgálni.

Érdemes rátekintenem a prioritásaimra. Itt nem csak

arra gondolok, hogy jut-e elég idő az imádságra, az Istennel töltött időre. Bár mindez a prioritások része, fontos előre helyezni azt is, ami abban segít, hogy szeretettel legyek a körülöttem élők felé. A sportra, a személyes találkozásokra, az alvásra, a saját egészségemre, a feltöltődésemre, fejlődésemre, a lelki életemre.

Végül érdemes átgondolni életünk különböző területeit is. Hogyan van jelen a döntésem a családomban, a barátválasztásomban, a velük töltött időben, az iskolában, az egyetemen, a munkahelyemen, a szabadidőmben.

Azonban elég-e csak egyszer dönteni erről az életünkben? Minden nap, újra és újra meghozhatjuk az elhatározásunkat, megvizsgálhatjuk az előttünk álló irányokat, feladatokat, hogy azok mennyire illeszkednek bele a döntésem következményeibe. Azért, hogyha Isten mellett tesszük le a voksunkat, akkor annak valódi, átformáló ereje lehessen.

(Iránytű Hivatástisztázó Műhelysorozat alapján)

Drobilich Domonkos

A SZÍV IMÁJA

Jézus húsvéti keresztáldozata és feltámadása, majd a mennybemenetele után elküldte a Szentlelket. Az életünkbe is a nagy liturgikus ünneplések után jön a csendes, „hétköznapi” ünnep, a szüntelen napi ima. Talán mindannyian érezzük, hogy az imáról csak nagyon ügyetlenül lehet beszélni. De mégis kell.

Jézus mondja, szüntelenül, éberen imádkozunk, mert az Emberfia titokban, váratlanul jön.

Csendben kell figyelni a szívünkre, a legbelsejére. Az Úr és a Szentlélek a szívünk mélyén él. Csendben és sokszor álomban jelentkezik. Nagyon kell figyelniük. És a legkisebb suttogásra is figyelemmel kell lenniük. A bűnös énünktől pedig meg kell térnünk Hozzá. Még ha fájdalom közt könnyezünk is a bűnünk elhagyása miatt.

Ez a belső beszélgetés, „párbeszéd,” – imádkozás – az ember valódi természete. A leghétköznapiabb dolgokban is adjunk hálát mindenért. Szüntelenül imádkozunk. A szavaink, gondolataink mellett minden tettünk is legyen ima. Szüntelenül, fáradhatatlanul. Mindent kérünk tőle, és hálaadással tárjuk eléje. És a szívünk megtisztul majd.

A köznyelvben sokféle imát ismerünk – liturgikus közös ima, szentmise, rózsafüzér, elmélkedés, fohász és még számtalan. Látszólag különbözőképpen éljük meg. De lassan az életünk imádsággá válik. Ehhez valóban csak egyet kell tennünk, de azt igazán, mélyen: szeretni. Szeretni. A szerető Isten arra vágyik, hogy figyelmünk magunkból az Istenünkre felé forduljon, – aki az Atya, a Fiú és a Szentlélek, – és embertársaink felé. Mert csak ebben a kifelé figyelésben élhető meg az önmagunkat ajándékozó szeretet. A szeretet nem érzelem, vágy, hanem az Isten akarata szerinti cselekvés. Kiüresíteni magunkat, teljesen szegénynek lenni, mindent odaadni. Közösséget vállalni az Isten minden ajándékozásával és szenvedésével, – és az emberi nyomorúsággal.

A végső, legfontosabb azonban – minden élmény, öröm, szenvedés mellett – Istent önmagáért dicsőíteni. Itt már végképp nem rólunk van szó, hanem Róla. És ebben kell feloldódnunk, megbékélnünk. Ő a minden!

Egy különleges imaformára hívnám fel a figyelmeteket: A Jézus-ima. Hosszabb formában „Jézus Krisztus, élő Isten Fia, könyörülj rajtam bűnösön.” De lehet rövidíteni, végül csak a Jézus szóra is akár. Ezt bárhol, bármikor megtehetjük, egy pillanat is lehet. És ne feledjük, minden templom, az egész világmindenség, az univerzum egyetlen katedrális, benne Isten és a hozzá törekvő hívek tömege. Szüntelenül imádkoztatok, hangosan, csendben, ébren, alva – szeressetek! Bele kell kezdeni. És nincs vége sohasem. Ez a gyakorlat folytonos, nem lehet megállítani. Csak szeretni, szeretni.

Hortoványi Jenő

JEAN LAFRANCE: *A szív imája* (Bencés Kiadó 2001. Pannonhalma, 149 old.)

PER-OLOF SJÖGREN: *A Jézus-ima* (Nexus-Verdes 1991. Budapest, 86 old.)

Szent liturgia (fordította Barsi Balázs Szt. Gellért Kiadó 110 old.)

ROGER-NIKOLAS VISSEAU: *Az Evangéliumból élő imádság* /Bencés Kiadó 1994. Pannonhalma 68 old.)

P. JACQUES PHILIPPE: *A Szentlélek iskolájában* (Nyolc Boldogság Katolikus Közösség 2000. Homokkomárom, 92 old.)

A pünkösdek jeles napján

Örökségünk, amit a majdnem elfeledett korból kaptunk, olykor romantikus, szép, tartalmas, olykor inkább megvetendő, lenéző érzést vált ki belőlünk. Vajon, amit akkor hittek és gondoltak az öreganyaink, öregapáink, menynyire van hatással, mennyire kéne, hogy hatással legyen a mai világunkra, életünkre? Azt, hogy milyen hitük volt, a mai korból megállapítani nem igazából lehet, csak ha visszagondolunk meséikre, kitértésükre, elszántságukra. Arra az Istenre hagyatkozásra, ami a föld megműveléséből, a természet adottságaiból származhat, vagy a régi felvételek jókívánásairól, hogy a termés, az állatok bőségben legyenek. Mi vajon hiszünk-e úgy a kimondott szó erejében, mint ahogyan ők, vagy csak úgy elszáll a szavunk, bármit mondhatunk, vagy éppen elég egyszer mondanunk egy jó szót? Hagyjuk-e, hogy a Szentlélek szóljon általunk másokhoz?

Pünkösöd, a Szentlélek leszállásának ünnepe, húsvét után az 50. napon. A zsidó vallásban ilyenkor a "Hetek ünnepe" ülök, Mózes ekkor kapta meg a kőtáblákat. A magyar pünkösdi szokások a keresztény egyházi ünnephez kapcsolódnak, amelyek helységenként eltérőek is lehetnek, és sok bennük a kereszténység előtti hagyomány is. Ez alkalommal csak néhány szokást említek bővebben.

A lányok pünkösödni jártak. Ilyenkor énekeltek, kapuztak, jókívánásokat mondtak, elsősorban a gazdaszszonynak és a kenderrel kapcsolatban. Ugyanis ilyen tájban kezdődtek el a ruhakészítés alapvető alapanyagául szolgáló kendermunkák. Egy ilyen pünkösödlésből olvashatunk egy részletet alább.

Ez a nap a fiatalok felnőtté válásának ünnepe is volt. Ilyenkor bérmáltak és konfirmáltak. A lányok nagylányvá váltak, eladósorba kerültek ezután. A fiúk viszont kicsit később válhattak legénnyé, ha befogadták őket a férfiak maguk közé "legényavatás" keretében.

Szokásban volt ilyenkor a zöldágjárás, búcsú, pünkösdi királyválasztás is.

A gyerekeknek nem igazán magyarázták az

ünnepeket, csak belenőttek. Tudat alatt kapták meg a keresztény és magyar gyökereiket. Később nyertek úgy-mond értelmet a különböző hagyományok.

Hadi Luca Mária

*Mert Tőle árnyékozott a szűzek virága.
Mibennünk is Gábel üdvözlettel áldja,
Testbe öltözött Igét méhébe fogadta.
Szűz Anyától született Krisztus istállóba.
Kint és halált szenvedett fekvén koporsóba.
Tanítványi láttára mén el mennyországba.
Pünkösöd napján Szentlelket ottan elküldötte,
Az apostolok szívét megerősítette,
Hogy árván maradjanak, azt meg nem engedte,
Tüzes nyelvek előtte föl is gerjesztette.
Istennek jobb keze újra elsegítse,
Hogy a kegyetlen ördög minket meg se sértsen,
Őrizzen, oltalmazzon, szárnya alá rejtjen!
Szálljon mindnyájunkra az Isten áldása,
Mint régenté rászállott az apostolokra!
Bor, búza és gyümölcs földetekben létszen,
Az is te bennetek szépen tündököljön,
Mint páva hegyeken, eképpen zendüljön!
Én kisgyermek vagyok, nagyot nem szólhatok,
Mégis az Istennek dicséretet mondom.
Gyöngye vessző vagyok, mindenfelé hajlok,
Szüleim kertjében most nyílni akarok.
Dicsértessék a Jézusnak szent neve!*

(Tápi, 1955 – részlet)

REGGELI HIMNUSZ

Ragyogva fénylik már a nap,
Az Úrhoz szálljon énekiünk,
Hogy minden ártót úzzön el,
Járjon ma mindenütt velünk.

Nyelvünket fogja fékre ma,
Ne szóljon rút perek szava,
Szemünket védőn óvja meg,
A hívságot ne lássa meg.

Lakjék szívünkben tisztaság,
Távozzék minden dőreség.
A testnek dölyfét törje meg,
Étel s italban hősi fék.

Hogy majd a nap ha távozott,
S az óra újra éjt hozott,
Lemondásunk szent éneke,
Legyen az Úr dicsérete.

Dicsérjük az örök Atyát
Dicsérjük egyszülött Fiát,
S a Lelket a vigasztalót,
Most és örök időkön át.

Amen

Talán ismerős nektek ez a reggeli himnusz, amit főként nyári táborokban szoktunk énekelni. Ma már ritkán használt szavakkal (hívság, dölyf, dőreség) fogalmazza meg a mindennapi imánkat: Először azt, hogy ez a nap is Isten dicsőségére legyen, tudjuk, hogy mindig velünk van, és védelmezzon meg minket minden bajtól. A következőkben pedig segítsen az erények – a jóra való készség – begyakorlásában. Erre kitűnő alkalom egy közösséggel a természetben (pl. egy táborban) eltöltött időszak. A szabad ég alatt könnyebben megláthatjuk az Isten alkotta természet törvényeit, megtanulhatjuk társaink elfogadását és tiszteletét, és alkalmunk van túrni a meleget, a hideget, a szomjúságot, éhséget, türelmesnek lenni, elnézni mások hibáját, várni a jó dolgokra, bátornak lenni és legyőzni a félelmeinket, mindig a jót választani és a jót meglátni a másikban is. Így végül az életünk és a hálaadó imánk, amelyben megköszönjük a napunkat, Isten dicsérete lesz.

A nyár és a táborok elmúltával ezekre a megtapasztalt és jól begyakorolt erényekre (bölcsség, igazságosság, bátorság és mértékletesség), mint tartóoszlopokra épülhet a házunk, - a hétköznapi életünk: Hogyan viselkedünk majd az iskolában, a családjunkban, a feladataink-

ban, és majd később lesz-e bennünk öröm, szeretet, béke és kitartás a nehézségek, kudarcok, megpróbáltatások idején? Vajon életünk végén is mondhatjuk majd, hogy Istent dicsőítettük a jószágunkkal?

Gyakoroljunk be jó szokásokat a nyár folyamán! Ha van alkalmad rá, tölts sok időt a természetben, próbálj ki olyan dolgokat, amely megerőltető, izzasztó vagy kényelmetlen, mert így meglepetésben is részed lehet:

- Kelj fel korán, így megnézheted a napfelkeltét!
- Aludj a szabad ég alatt, láthatod a csillagokat!
- Segíts a kertben, finom termés lesz a jutalmad!
- Menj kirándulni, a hegycsúcsról messzire láthatsz!
- Süss tábortűzön, saját magad készített finomsággal laktatsz jól!

Rajzolj ebbe a fekete-fehér erdőbe virágokat, leveleket, gombákat, állatokat fantáziád szerint! Ahogy ezt az erdőt étellel telivé teszed színes élőlényekkel, úgy lesz az életed is örömmel, szeretettel és békével teli Isten dicsőségére!

Hadiné Turcsik Kinga

TANÚSÁG

A nagymarosi Szent Márton Plébánia lapja

KIADJA: Szent Márton Katolikus Plébánia – Nagymaros, Szent Imre tér 2.

MEGJELNIK: negyedévente

FELELŐS KIADÓ: Dr. Csáki Tibor plébános

SZERKESZTŐK: Zoller Andrea

ROVATVEZETŐK: Hadi Kornélia, Hadiné Turcsik Kinga, Trieb Mariann,

Drobilich Domonkos, Halupka Gábor, Hortoványi Jenő, Hadi Luca Mária

KORREKTÚRA: Kosztráné Zoller Judit, Telegdi Ármin

ELÉRHETŐSÉG: tanusag.szerkesztoseg@gmail.com

GRAFIKA, TÖRDELÉS: Scheffer Miklós

NYOMDA: Multiszolg Bt., Vác

PÉLDÁNYSZÁM: 400

NYOMDAKÖLTSÉG: A folyóirat nyomdai költsége 350 Ft/db. Ön ingyenesen juthat hozzá. Amennyiben támogatni kívánja a folyóirat megjelenését, azt a plébánia bankszámlaszámára (RÓMAI KATOLIKUS PLÉBÁNIA, 11742094-20157874) történő átutalással megteheti, jelezve a megjegyzés rovatban, hogy TANÚSÁG, vagy hozzájárulását bedobhatja a templomban elhelyezett perselybe.

A cserkészek és a Sárkányölő

Lord Robert Baden-Powell of Gilwell (Bi-Pi) példaképet és védelmezőt választott a cserkészek számára Szent György alakjában. Egy olyan szentet, akinek élete és kultusza igazán érdekes és különleges, mert létezése a mai napig vitatott. Az 5. században még Gelasius pápa is kijelentette, hogy György egyike azoknak a szenteknek, „akiknek tetteit csak Isten ismeri”. Mindezek ellenére Európában több ország és város védőszentje, többek között Angliának is.

Mégis mi az általános elképzelés György személyéről? Kappadókiai, előkelő családból származott. 271 körül született és 303-ban halt meg Krisztusért. Katonatiszt volt, anyja hatására vált kereszténnyé. Szembeszállt a pogány királlyal, így börtönbe vetették, és rettenetes kínzások után ölték meg. Tisztelete hamar elterjedt, így lehetséges a többféle különböző elbeszélés az őt ért kínzásokról és egyszeri, vagy többszöri haláláról is.

Noha története kevésbé, míg a róla szóló legenda jobban ismert, melyben először láncra veri, majd legyőzi a sárkányt. A sárkány legyőzésének legendája csak néhány századdal később épült a György-legendába, de szépen kifejezi azt a keresztényi meggyőződést, hogy hittel le lehet győzni a gonoszt minden alakjában, és erejével megszüntethetjük a démonok uralmát. Ezt az erkölcsi modellt állította Bi-Pi a felnövekvő generáció tagjai és vezetőik elé felekezeti hovatartozástól függetlenül. A Szent György által gyakorolt lovagi erények formája minden cserkész számára példaértékűek: megingathatatlan hittel, reményteliséggel segíteni másokon, a szegényeken, a védteleneken. A tisztelgésben is ez a szemlélet tükröződik, hiszen a hüvelykujj takarja a kisujjat, „az erősebb védi a gyengébbet”, a három felemelt ujj: Isten, haza, embertárs.

Április 6-án, a nagymarosi vezetők szervezték meg a X. Kerületi Kiscserkész Napot, aminek keretmeséje Szent György sárkányos legendája volt. A több mint száz veze-

tő és kiscserkész György segítségével hősiessé legyőzte a sárkányt Kövesmezőn. A titkos értesüléseink szerint valaki még azóta is viseli a nyakában a bátorságáért kapott sárkányfogat (az iskolában is).

Hadi Luca Mária

Tudod-e a választ?

Rovatunk következő kérdése:

Mire jó a csatakiáltás?

Nézz utána, vagy kérdezd meg az őrsvezetődet!

Mese a dömösi sárkányról

Réges-régen, Szent László király idejében élt egy jámbor remete. Imádságos, vezeklő életét egészen Istennek szentelte. Egy alkalommal álmában megjelent neki Szent Mihály arkangyal és így szólt:

– Fontos küldetéssel bízlak meg. Menj el társaiddal a királyság szívébe, oda ahol a Duna magas hegyek között kanyarog. Ott a sziklás hegyoldalon alapíts kolostort az én tiszteletemre. Egyszer még nagy szükségem lesz rátok.

Úgy is lett. A barát megtalálta a festőien szép helyet és néhány társával odaköltöztek. Az ottani természetes sziklaüregeket kiszélesítették, templomot és lakóbarlangokat alakítottak ki. Elindult az imádságos élet a kietlen sziklák között.

Telt múlt az idő, mikoron Álmos herceg, Könyves Kálmán királyunk öccse is álmot látott. Őt is Szent Mihály látogatta meg, és ezt parancsolta neki:

– Menj Dömösre, építs ott templomot és szenteld Antiochiai Szent Margitnak!

A herceg engedelmessé vált az égi akaratnak és megalapította a dömösi prépostságot. A templom szentélye a túlparti sziklás hegyoldalra nézett, ahol ekkor már jó ideje éltek a remete barátok.

Abban az időben hatalmas csata dúlt fenn a mennyekben. Szent Mihály és angyali seregei harcoltak a sárkány ellen. Harcoltak és letaszították az égből. A fenevad a lezuhant, éppen a kanyargó Dunába és kénkőves felhő közepette ott vergődött.

Akkor Szent Mihály és angyalai leszálltak az égből, megragadták a szörnyet és a dömösi sziklához vonszolták. Ott erős láncokkal megbéklyózták és a kövekhez kötözték.

Mihály újra megjelent a sziklakolostor egyik remetéjének. A barát rémülten ismerte fel és azt kérdezte:

– Uram, az előbb vörös fénnyel tűzgömböt láttam idehullani az égből, majd óriási füstfelhő támadt a folyó felett. Mi lehetett az?

– Fenevad zuhant alá az égből – válaszolta Mihály – egy sárkány, a világ ellensége. De ne félj, mi foglyul ejtettük és a sziklához láncoltuk. Eljött az az idő ami miatt iderendeltetek benneteket. Őriznetek kell a vadállatot és erős láncait.

– De hát mi nem vagyunk hősök és bátor vitézek. Hogyan vigyük véghez ezt a feladatot? – kérdezte a barát.

– Nincs szükségetek sem kardra, sem testi erőre. Csak lelketek tisztaságára, imádságra és vezeklésre. Akkor én veletek leszek és a fenevad nem tud elszabadulni.

Ugyanebben az időben, a szemközti prépostságban is álmot látott az egyik pap. Szent Mihály őt is meglátogatta és eképpen beszélt hozzá:

– Eljött a ti időtök. Segítsetek nekem és a sziklakolostor remetéinek megfékezni a foglyul ejtett sárkányt, a világ ellenségét, amelyet az erős sziklához láncoltunk.

– Hogyan segíthetünk neked uram? – kérdezte a megrettent pap.

– Imádkozzatok és buzgón végezzétek a legszentebb áldozatot! Antiochiai Szent Margit oltalma alatt működtek. Ő volt az, aki egyszer már általam és Isten ereje által legyőzte a sárkányt. Szüntelenen kérjétek az ő és az én segítségemet, és tartsátok szemmel a leláncolt szörnyeteget.

Ebben az időben történt, hogy Mihály azt sugallta Károly Róbert királynak, hogy fogja össze a királyság legvitézebb nagyurait és alapítson a közeli Visegrádon lovagrendet Szent György, a nagy sárkányölő oltalma alatt, akik a nagyvilágban, bátor harcosokként támogatták a fogvatartott fenevad őrzését.

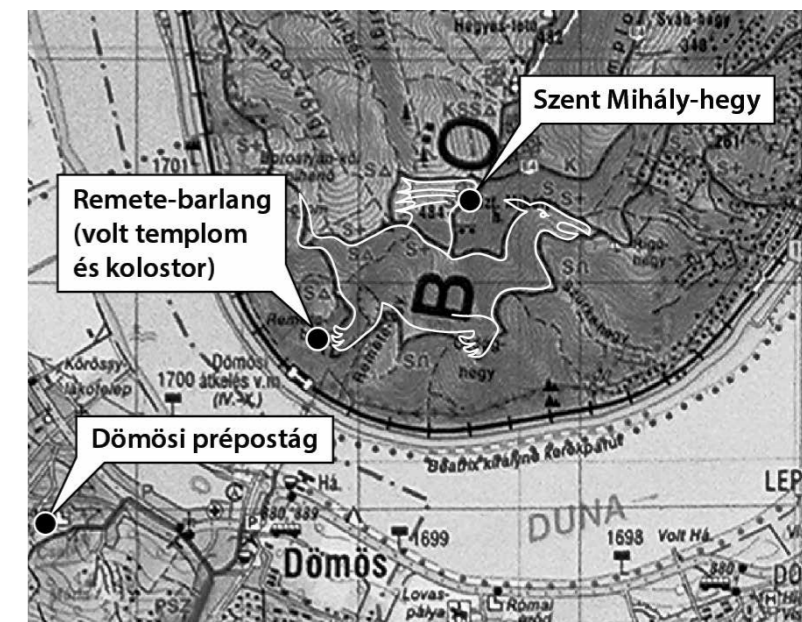
Minden úgy történt tehát, ahogy Mihály kérte. A sziklatemplom remetéi és a prépostság atyái imádságos életük által együttes erővel kérték az angyali seregek vezérének oltalmát, hogy a fenevad ne tudjon elszabadulni a világban. Szent György rend vitéz lovagjai pedig fegyveres védelmet nyújtottak a küldetéshez.

Am eljött az idő, amikor az imák lanyhultak, a hit megkopott. Ekkoriban jöttek a török seregek, és felprédálták a királyságot. A kolostorokat és templomokat felgyújtották, a barátok elmenekültek, és a fenevadra többé senki sem vigyázott.

A sárkány felébredt szendergő álmából és észrevette, hogy újra nő az ereje. Láncait már könnyedén elszakította és megszökött.

A sziklák visszavárják a remetét és Szent Mihály arkangyal, akinek egyedül az a hegy őrzi a nevét, ahol a fenevad raboskodott. A sárkány ma már nem fekszik a dömösi sziklához láncolva, de a nyoma mind a mai napig látszik a hegyoldalon...

Scheffer Miklós

A turistautak egy sárkány körvonalát adják...

KRÓNKA

GYERMEK KERESZTÚT

Nagycsütörtökön délután keresztutat jártunk a gyerekekkel. A nagymarosi és zebegényi mintegy negyven hittanossal Zebegényből indultunk, és a hegyi úton át együtt vittük Jézus keresztjét, -imádkoztunk, énekeltünk.

KERESZTÚT

A DUNA-PARTON

- Nagycsütörtök este

A családok keresztútjának állomásait imádkoztuk végig a Duna-parton. Taize énekeket énekeltünk, az állomásokat egy-egy fiatal, illetve akolitus olvasta fel. Az eső ellenére bensőséges, áldott volt imádságunk, jelenlétünk.

ÖRÖM ÚTJA

- Húsvétvasárnap

Húsvétvasárnap hajnalban Öröm útját jártunk, hogy találkozhassunk a feltámadt Krisztussal. Utunkat valóban az öröm, az Alleluja járta át.

MÉGIS ÖRÖM LELKIGYAKORLAT ZÁRÁSA

- április 4.

Nagybőjtben csütörtök esténként a közösség tagjaival lelkigyakorlaton vettünk részt. Igyekeztünk a lelkigyakorlat végére "Mégis" emberekké válni. A lelkigyakorlat zárásaképpen hálaadó szentmisére gyűltünk össze, majd szeretetvendégség keretében adtunk hálát. Emléklapot is kaptunk arról, hogy szeretnénk "Mégis emberekké" válni.

PÉCSI RITA ELŐADÁSA - április 24.

Újra vendégünk volt Pécsi Rita, ezúttal az Önbizalom, önértékelés témában tanított bennünket.

IMA-KATEKÉZIS - április 28.

Negyedik alkalommal szerveztünk Ima-katekézist az Egyházmegyénk 1000 éves jubileumára készülve. A témája: Jó hívőnek lenni - Kapcsolat Istennel. Dr. Kovács Lajos atya elmélkedését hallgattuk meg, majd tanúságtétel és kiscsoportos beszélgetés következett. Újra egy tartalmas, egymást gazdagító délutánt töltöttünk együtt.

SENTE JÓZSEF ZARÁNDOKLAT

- május 1.

Május 1-jén plébániai zarándoklatra hívtuk közösségünk minden tagját. Szobról gyalogoltunk Márianosztraig, a kálváriához. Útközben Szent Józsefről elméltünk, imádkoztunk, énekeltünk. Megérkezve, 12 órakor szentmisét ünnepeltünk. Délután grillezős piknik következett beszélgetéssel, játékkal.

ELSŐÁLDÓZÁS - május 12.

Templomunkban május 12-én harmincnégy gyermek részesült az Eucharisztia szentségében. A gyermekek nagy örömmel és izgalommal várták ezt a napot. Szeptembertől készültek rendszeresen, közösségi, hitbeli élményeket kaptak, a felkészülésbe egy kicsit a szülők is bekapcsolódtak. Bízunk benne, hogy az elültetett magok kihajtanak, szárba szökkennek. Segítsük őket ebben, imádkozzunk értük.

Trieb Mariann

GAZDÁLKODÁSI PRAKTIKÁK

KERTECSKE A VENDÉGHÁZ MÖGÖTT

Három előadó, akik mind komoly elköteleződéssel vannak a minél fenntarthatóbb kerti gazdálkodás iránt, és természetesen a tisztelt érdeklődők, akik, Istennek hála, szép számmal voltak jelen. Így telt a Föld napja terem-

tésvédelmi körünk szervezésében, hogy ismét rádöbbenjünk, mekkora kincs a kertünk, a jó termőföld, a gyógynövények és az esővíz.

Békefiné Moór Györgyi, erdőpedagógus mesélt nagyszüleink, dédszüleink növénytermesztési, komposztálási praktikáiról, melyet lelkesen őriz vagy fedez fel újra, és ad tovább másokat is inspirálva. Továbbá megismertette velünk a Biofüzetek könyvsorozatát, amelyben számos általa is említett praktika szerepel. A sorozat egyébként .PDF formátumban is elérhető az interneten. Drobilich Janó megmutatta, a kertjében miként gyűjti az esővizet. Hogyan szivattyúzza fel napenergia segítségével egy tartályba a telek tetejébe, ahonnan már a gravitáció végzi a dolgát a növények öntözésében. Szilágyi Alfréd, a Pallagvölgyi Biokertészet egyik alapító munkatársa pedig arról mesélt, milyen trendi módszerek vannak a fenntartható biogazdálkodásra manapság. Miként védekeznek a kártevők ellen, illetve az ásás mellett milyen alternatívái vannak a talaj megmunkálásának, hogy annak élővilága minél kevésbé sérüljön. Nagy örömeinkre a hallgatóság ezt követően sem sietett el, hanem egy remek kis kérdezz-felelek beszélgetés kerekedett az alkalom végére mindhárom előadóval.

Köszönjük mindhármuknak, hogy rámutattak, milyen ajándékok vannak a Jóistennek a természetben, melyeket bölcsen használva egy nagy lépést tehetünk egy fenntarthatóbb világ felé. Külön köszönet Drobilich Janóéknak, hogy vendégül láttak bennünket.

Láng András

BIOGAZDASÁGOK A RÉGIÓBAN

Nagymaros közelebbi és tágabb környezetében három ökológiai gazdaságról is érdemes tudnunk. Ezeket mutatjuk be röviden az alábbiakban.

Városunkhoz legközelebb a 2023-ban indult, de már korábban is ökológiai gazdálkodással művelt parcellát hasznosító Dunamező Biokert található, amely a szombati nagymarosi piacon is árulja vegyszermentes zöldségeit, gyümölcsseit. A gazdaság vezetője ifj. Batki László. A közel 1 hektáros kertészetben 3500 m² intenzív forgatás nélküli komposzt mulcsos rendszerű ágyásokkal, és közel 350 folyóméter mélymulcsos ágyással dolgoznak. Fontos küldetésnek érzik a szemléletformálást is, itt, a Dunakanyarban.

További infók: <https://farm2fork.hu/termelok/dunamezo-biokert>, <https://mnvh.hu/news/2023-09-09/065426/dunamezo-biokert-dunakanyarban>

A távolabbi térség ökológiai gazdasága a kóspallagi Pallagvölgyi Biokert. 2020-ban alapította öt fiatal szakember, akik közül a magot Dóczy István, Tóth Eszter, Kálmán Nikolett és Szilágyi Alfréd alkotja. Ők, újabb segítőkkel intenzív ökológiai gazdálkodást valósítanak meg 5500 m²-en, egy speciális formában, amit közösségi gazdaságnak neveznek. Ennek lényege a termelő és fogyasztó személyes együttműködése, amiben egy éven át a gazdálkodással járó kockázatokat, annak felelősségét és a gazdálkodás gyümölcsseit is megosztják. Ennek jegyében indították zöldségdoboz-közösségüket, amelyhez Nagymarosról is többen csatlakoztunk már.

További infó: <https://pallagvolgy.wordpress.com/a-farmrol/>, <https://tudatosvasarlo.hu/pallagvolgyi-biokert/>

Az országos szinten legnagyobb múlttal rendelkező ökológiai gazdaságért Terényig kell elmennünk. Dezsény Zoltán és párja 2016-ban indította el a Magosvölgy Ökológiai Gazdaságot, több éves álmukat megvalósítva – egyúttal mintát adva több, később indult biogazdaságnak, így a Dunamező Biokertnek is. Mostanra 6000 m²-en, szabadföldön és fóliasátor alatt gazdálkodnak, számos segítő közös munkájával.

Állandó ágyásos, komposztmulcs-takarásos, kizárólag kézi műveléses technikával ők is zöldségközösséget tartanak fenn, számos család számára szállítva hente a friss idényzöldséget.

További infó:

<https://magosvolgy.hu/rolunk/>, <https://mnvh.hu/index.php/news/2022-11-23/111938/magosvolgy-okologiai-gazdasag>

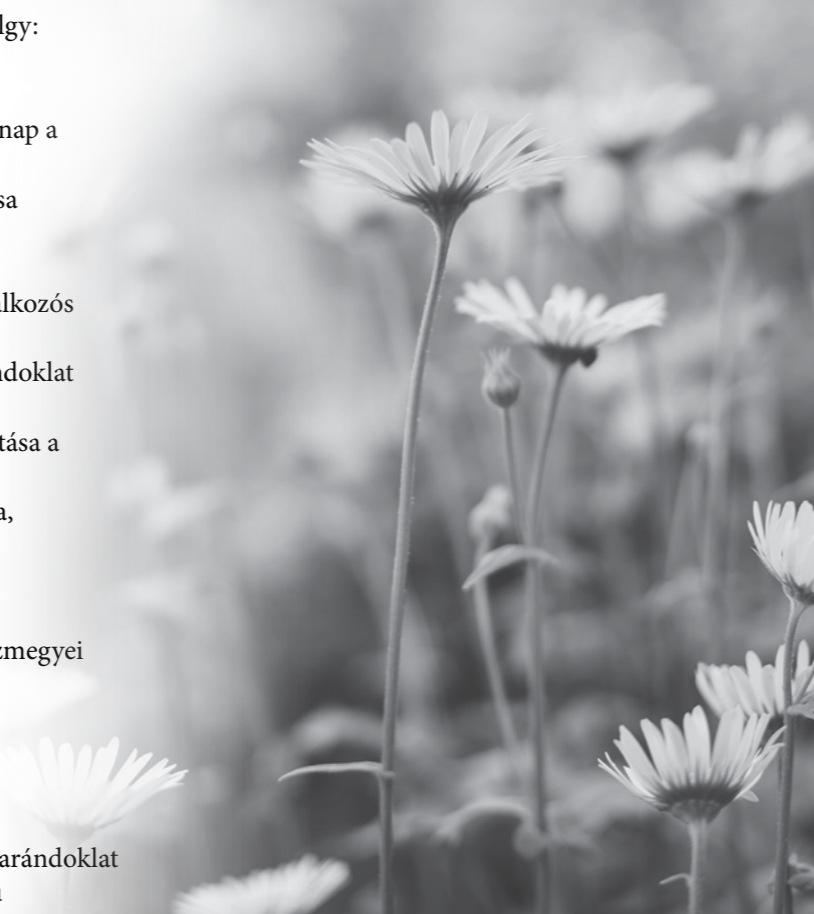

Halupka Gábor

Programjaink pünkösdötől szeptember közepéig

- **Május 18.** szombat 17.00: Zebegény Újvölgy: Lélekvarás és szentmise
- **Május 19.** Pünkösdvasárnap
- **Május 20.** Pünkösdhétfő: Egyházközségi nap a cserkészekkel közösen
- **Május 22.** szerda 18.00: Pécsi Rita előadása
- **Május 25.** szombat: Ifjúsági találkozó
- **Május 26.** vasárnap 16.00: Ima-katekézis
- **Június 2.** Úrnapja, vasárnap 11.00: Bérnálókozós lelkinap
- **Június 8.** szombat: Lelkigyakorlatos zárandoklat Bakonybélbe
- **Június 9.** vasárnap: Bérnálókozók bemutatása a szentmisében
- **Június 16.** vasárnap: Te Deum, apák napja, szeretetvendégség
- **Június 24–28.** Dömösi hittanos tábor
- **Július 1–5.** Napközis tábor
- **Július 8–14.** Észak-Duna Mente – Egyházmegyei ifjúsági tábor
- **Július 5–14.** Cserkész tábor
- **Augusztus 1–5.** Családos tábor
- **Augusztus 15–18.** Bérnálókozós tábor
- **Augusztus 31.** szombat: Nyárbúcsúztató
- **Szeptember 14.** szombat: Márianosztrai zárandoklat
- **Szeptember 15.** vasárnap: Templombúcsú

Hírek a környékünkben

Megújult a pálos kiállítás is Márianosztrán ez év januárjában.

A hajdanvolt pálos kolostor - ma Fegyház és Börtön – régi fölújított épületében a Magyar Pálos Rend történetét és a börtön történetét bemutató kiállítás található. A kiállítás április 1. és október 30. között hétfő kivételével minden nap 9-17 óráig tekinthető meg.

Információk: old.bv.gov.hu/akadalymentes/marianosztra-muzeum-es-rabtemeto

Látogatható a püspöki palota Vácott

A váci klasszicizáló barokk Püspöki Palota és kertje idegenvezetéssel, csoportos formában tekinthető meg. A Püspöki Palota és a hozzá kapcsolódó kert a hajdani püspökváros középpontjában, Vác belvárosában helyezkedik el, országos jelentőségű műemlék. A palota jelenleg is püspöki lakhelyként működik, és máig őrzi múltjának

különleges tárgyi, szellemi értékeit. A látogatás garantált időpontja szombatonként 11. 00 órakor.

(Más időpontban megvalósuló csoportos látogatással kapcsolatos információk megtalálhatóak a vaciegyhazmegye.hu honlapon).

Váci Egyházművészeti Gyűjtemény

Tavaly ősszel újra megnyílt a Váci Egyházművészeti Gyűjtemény „ÖRÖKSÉG” című állandó kiállítása, ahol művészi értékű ötvöstárgyakat, liturgikus eszközöket, festményeket, szobrokat, metszeteket és bútorokat láthatunk, amelyek a nagy elődök, püspökök és főpapok tevékenységéhez kapcsolódnak. Különlegesen gazdag a liturgikus textilgyűjteménye. Garantált tárlatvezetés péntekenként 11 órakor indul a múzeumban. A belépőkkel kapcsolatos pontos információk a vaciegyhazmegye.hu/egyhazmegyei_muzeum.html oldalon található.

Vizek felett

*Meghívtál, hogy vízre lépjek,
hol Nélküled elsüllyedek.
Ebben megtalálalak Téged,
a mélységben megtart hitem.
Nagy Neved hívom én, és felnézek a vizek fölé.
Ott látlak én,
a lelkem Benned megpihen. Enyém vagy és én Tiéd.
A mélységnél nagyobb kegyelmed,
mely elvezet és tart engem.
Ha elbuknék és nagyon félnék,
Te nem hagysz el, nem inogsz meg.
Lélek add, hogy Benned teljesen megbízzak,
A vízben bátran Veled járjak, bárhová hívsz, menjek.
Vigyél tovább, mint a lábam tudna menni.
Taníts teljes hittel járni, jelenlétedben élni.
Nagy Neved hívom én, és felnézek a vizek fölé.
A lelkem Benned megpihen. Enyém vagy és én Tiéd.*

J. Houston, M. Crocker, S. Lighthelm
Csíszér László, Sidó Éva